

Sygn. akt I ACz 110/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. C.**

przeciwko (...) **Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 21 grudnia 2012 r., sygn. akt I C 1027/12

postanawia:

z m i e n i ć zaskarżone postanowienie w ten sposób, że udzielić powódce M. C. dalszego zwolnienia od kosztów sądowych, aż co całkowitego zwolnienia od kosztów .

UZASADNIENIE

Powódka M. C. domagając się zasądzenia od pozwanego Towarzystwa Ubezpieczeń zadośćuczynienia, odszkodowania i renty w związku z obrażeniami ciała jakich doznała na skutek wypadku komunikacyjnego, którego była ofiarą w dniu 27 listopada 2011r., wniosła o udzielenie jej zwolnienia od kosztów sądowych w całości.

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2012r. Sąd Okręgowy w Krośnie uwzględnił wniosek powódki o tyle, że zwolnił ją od opłaty sądowej od pozwu w $\frac{3}{4}$ części, a dalej idący wniosek oddalił.

W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że na podstawie oświadczenia o stanie rodzinnym, majątkowym i źródłach dochodu ustalił, że powódka utrzymuje się z renty socjalnej w wysokości 600 zł. Otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 150 zł. Od pozwanego Towarzystwa Ubezpieczeń otrzymała 16 000 zł. Rodzice powódki uzyskują dochody z tytułu renty wypadkowej i zasiłku rodzinnego. Siostra powódki, która jest osobą niepełnosprawną otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny i opiekuńczy.

Sąd Okręgowy ocenił, że wniosek powódki nie mógł zostać w całości uwzględniony, bowiem powódka jako osoba zamierzająca dochodzić swoich roszczeń przed sądem powinna przygotować się do poniesienia kosztów. W ocenie Sądu powódka przed wytoczeniem pozwu powinna podjąć działania w postaci gromadzenia oszczędności i w ten sposób zapewnienia sobie środków finansowych na prowadzenie sprawy. Sąd wskazywał, że skoro powódka otrzymała w 2012r. od ubezpieczyciela kwotę 16 000 zł, to część tej kwoty powinna przeznaczyć na koszty procesu sądowego.

Postanowienie Sądu Okręgowego zaskarżyła zażaleniem powódka w części oddalającej wniosek, zarzucając naruszenie art. 102 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez przyjęcie, że powódce nie przysługuje prawo zwolnienia od kosztów sądowych w związku z błędnym ustaleniem, że poniesienie przez powódkę kosztów w zakresie w jakim wniosek jej uległ oddaleniu leży w jej możliwościach.

Wskazując na powyższe powódka domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez zwolnienie powódki od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości.

W uzasadnieniu zażalenia powódka argumentowała, że rozpoznając jej wniosek o zwolnienie od kosztów Sąd nieprawidłowo ocenił jej sytuację majątkową i rodzinną. Nie wziął pod uwagę, że powódka jest osobą niepełnosprawną, niezdolną do pracy, wymagającą opieki innych osób. Powódka podnosiła, że miesięczny dochód rodziny to 3 100 zł, co w przeliczeniu na jednego członka rodziny daje 620 zł.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie rozpoznając zażalenie powódki zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Dokonana przez Sąd Okręgowy ocena możliwości poniesienia przez powódkę części kosztów sądowych pozostaje oderwana od treści złożonego przez powódkę oświadczenia, a także okoliczności sprawy które potwierdzają przytoczone przez powódkę w oświadczeniu okoliczności uzasadniające udzielenie zwolnienia od kosztów sądowych zgodnie z wnioskiem powódki.

Nie budzi wątpliwości, że w dacie wypadku powódka była osobą małoletnią. Na skutek wypadku stała się osobą niepełnosprawną i niezdolną do wykonywania pracy zarobkowej. Sytuacja w jakiej powódka się znalazła po wypadku była na tyle szczególna, że powódce przyznano prawo do renty socjalnej.

Biorąc pod uwagę, że również pozostali członkowie rodziny powódki z przyczyn przez siebie niezawinionych dysponują środkami pozwalającymi na egzystencję na granicy biedy, jako nieuprawnioną należy uznać ocenę Sądu Okręgowego, że w opisanej sytuacji powódka mogła poczynić jakiekolwiek oszczędności na poczet kosztów sądowych w niniejszej sprawie.

Z tych względów uznając zażalenie powódki za w pełni uzasadnione należało zmienić zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 § 1 w związku z art. 397 § 2 k.p.c. poprzez udzielenie dalszego zwolnienia, aż do całkowitego zwolnienia od kosztów sądowych.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.